

การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญา
ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 *

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH SKILLS BY MULTIPLE INTELLIGENCE
ACTIVITIES IN THE CONDUCT OF ENGLISH LEARNING FOR
STUDENTS OF PRIMARY GRADE 5

ศจิมาศ พูลทรัพย์**

ดร.ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ***

ดร.นพเก้า ณ ทักลุง****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนากิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (2) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ เปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ก่อนและหลังใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่ายาง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้การทดลอง คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวพหุปัญญาทั้งแปดด้านในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 กิจกรรม 2) ผลการใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผลคะแนนรวมเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

*ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตร กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยทักษิณ.

**นิสิตปริญญาโท

***ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.

****กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.

Abstract

The objectives of this research were (1) to develop activities regarding to multiple intelligence in the conduct of English of primary grade 5 students and (2) to study the outcome of the implementation of the developed activities in terms of both at comparison of the listening, speaking, reading and writing skills before and after the implementation.

The population consisted of 18 students of primary grade 5 students at Ban Pa Yang School in Bang Klum District, Songkhla Province, under the Office of Songkhla Educational Zone 2.

The instruments used 1) 12 plans of English learning regarding to multiple intelligence learning activities 2) Pretest and Posttest and 3) assessment from of the use of English skills. Mean, standard deviation, and percentage were employed for data analysis. The research finding were 1) Regarding to the developed the activities, were accomplished, with 30 learning activities by multiple intelligence in all eight aspects. 2) There was the following outcome of the implementation of each aspect of the activities, the total mean scores were higher after learning than before it.

คำสำคัญ

การพัฒนาทักษะทางภาษา, ภาษาอังกฤษ, พหุปัญญา

บทนำ

การจัดการศึกษาในอดีตที่ผ่านมา มีความเข้าใจคิดหลายประการเกี่ยวกับเชาว์ปัญญา (Intelligence) ที่คิดว่าเป็นสิ่งคงที่ และเชื่อกันไปด้วยว่า คนแต่ละคนมีความสามารถเฉียวไม่แปรเปลี่ยนตั้งแต่เกิดจนสิ้นชีวิต (แชปแมนและฟรีแมน. 2546 : 31) การศึกษาจึงฝังแน่นอยู่กับความเชื่ที่ว่า สติปัญญาเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลแต่ละคนมา มีระดับตายตัวมาตั้งแต่เกิด ดังนั้นการที่จะบอกกว่าเด็กคนหนึ่งฉลาด หรือมีความสามารถมากน้อยเพียงใด ถ้าเรานำสติปัญญาหรือไอคิว ที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมาเป็นมาตรวัด อาจได้ผลเพียงบางส่วน เพราะว่าวัดได้เพียงเรื่องของภาษา ตรีรกศาสตร์ คณิตศาสตร์ และมิติสัมพันธ์เพียงบางส่วนเท่านั้น ยังมีความสามารถอีกหลายด้านที่แบบทดสอบในปัจจุบันไม่สามารถวัดครอบคลุมได้ถึง เช่น ความสามารถทางดนตรี ความสามารถทางกีฬาและความสามารถทางศิลปะ (ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา. 2551)

ต่อมาเมื่อปี ค.ศ.1983 ศาสตราจารย์คอกเตอร์โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา ได้กล่าวว่า โลกเราตีความหมายของความฉลาด หรือเชาว์ปัญญา หรือสติปัญญาแคบเกินไป (อริ สันทหวิ. 2541 : 1) ที่เป็นเช่นนี้เพราะการ์ดเนอร์เชื่อว่าคนเรามีความสามารถหรือสติปัญญา (Intelligence) อย่างน้อย 8 ด้าน ซึ่งได้แก่ ปัญญาด้านภาษา ปัญญาด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ปัญญาด้านมิติ ปัญญาด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ปัญญาด้านดนตรี ปัญญาด้านมนุษยสัมพันธ์ ปัญญาด้านตนหรือการเข้าใจตนเองและปัญญาด้านธรรมชาติวิทยาและ ในคนหนึ่งคนมีครบแปดด้าน เพียงแต่ว่าจะมีบางด้านเด่นกว่าด้านอื่น ขึ้นอยู่กับกายภาพและสภาพแวดล้อมของการฝึกฝนที่ได้รับ มาแต่เยาว์วัย (วนิษา เรช. 2550 : 24)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยปัจจุบัน เน้นการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม จึงไม่เน้นเฉพาะการเรียนการสอน รูปแบบ หรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้นแต่จะต้องเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารด้วย การเรียนการสอนจะเกิดประสิทธิภาพเต็มที่ หากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสภาพจริงได้มากที่สุด (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2538 : 1) ดังนั้นผู้สอนต้องปรับพฤติกรรมให้ผิดแผกจากพฤติกรรมเดิมบ้าง สำหรับผู้เรียนที่ขาดความพร้อม ไม่สนใจเรียน และมีสติปัญญาไม่เท่าเทียมกันจึงเป็นเรื่องท้าทายสำหรับครูที่จะสามารถสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษา โดยเฉพาะหากพบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน (เอกรินทร์ สังข์ทอง. 2543 : 53)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นำแนวทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) มาใช้เป็นรูปแบบการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน เป็นการให้ผู้เรียนได้รู้จักสไตล์การเรียนรู้ของตนเองตามโครงสร้างปัญญาของแต่ละคน ทั้งยังเป็นส่วนช่วยสร้างแนวการสอนให้แก่ครู คิดสร้างสรรค์กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อจะได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้เอื้ออำนวยในการจัดการเรียนรู้ ชี้แนะหรือให้แนวทางในการสร้างองค์ความรู้ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน อันจะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้และเจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการดำรงชีวิตและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปได้เป็นอย่างดี (เอกรินทร์ ตั้งชทอง. 2543 : 54 - 60)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อน - หลังทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านป่ายาง อำเภอบางกล่ำ จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2 จำนวน 18 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวพหุปัญญา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับประเมินทักษะการฟัง และการเขียน 3) แบบประเมินการใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียนสำหรับประเมินทักษะการพูด ประเมินทักษะการอ่านและแบบประเมินทักษะการเขียน
3. วิธีสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ 1) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 หน่วย 27 ชั่วโมง โดยใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญา จำนวน 30 กิจกรรม หาค่าความสอดคล้อง (IC) 2) หาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ความเชื่อมั่น KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน และสัมประสิทธิ์ Alpha Coefficient ของครอนบัท 3) วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าร้อยละ
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล 1) การหาค่าสถิติพื้นฐาน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X}$) และ ค่าร้อยละ 2) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ พิจารณาจากค่าความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC), ความยากง่าย (p), อำนาจจำแนก (r), ความเชื่อมั่น KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ความเชื่อมั่น และสัมประสิทธิ์ Alpha Coefficient ของครอนบัท ของแบบทดสอบ 3) เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คะแนนผลต่าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การออกแบบกิจกรรมตามแนวทฤษฎีปัญญาด้านภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรเน้นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน เนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรและระดับช่วงชั้นของนักเรียน
2. การใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีปัญญาด้านภาษาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมค่อนข้างมาก การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ควรบูรณาการสาระการเรียนรู้ให้ครบทุกสาระเพื่อลดจำนวนหน่วยการเรียนรู้
3. ผู้สอนควรประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในแต่ละกิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงความสอดคล้องกับทฤษฎีปัญญาด้านภาษาของผู้เรียนในการทำวิจัยครั้งต่อไป
4. ควรเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีปัญญาด้านภาษา กับวิธีสอนอื่นในการจัดการเรียนรู้อังกฤษ
5. ควรพัฒนาหน่วยการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีปัญญาด้านภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- เอกรินทร์ สังข์ทอง. (2543, มิถุนายน). “ทฤษฎีปัญญาด้านภาษาและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ”, ศึกษาศาสตร์ 13 (1), 55 – 56.
- อารี สัมหลวี. (2541 กันยายน - ธันวาคม). “ทฤษฎีปัญญาด้านภาษาและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ”, ศึกษาศาสตร์ 13 (1), 55 – 56.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา (2550). ทฤษฎีปัญญาด้านภาษา (Theory of Multiple Intelligences) , สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2550 จาก <http://www.seal2thai.org/sara/sara115.ht>
- สุมิตร อังวิมลกุล. (2538). เสริมประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษ กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วนิษา เรช. (2550). อัจฉริยะสร้างได้. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.